

॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः ॥

उभये वा एते प्रजापतेरध्यसृज्यन्त। देवाश्चासुराश्च। तान्न व्यजानात्। इमेऽन्य इमेऽन्य इति। स देवान् शूनं करोत्। तान्भ्यषुणोत्। तान्पवित्रेणापुनात्। तान्पुरस्तात्पवित्रस्य व्यगृह्णात्। ते ग्रहा अभवन्। तद्ग्रहाणां ग्रहत्वम्॥१॥

देवता वा एता यजमानस्य गृहे गृह्यन्ते। यद्ग्रहाः। विदुरेन देवाः। यस्यैवं विदुषं एते ग्रहा गृह्यन्ते। एषा वै सोमस्याऽऽहुतिः। यदुपाशुः। सोमेन देवाऽस्तर्पयाणीति खलु वै सोमेन यजते। यदुपाशुं जुहोति। सोमेनैव तद्देवाऽस्तर्पयति। यद्ग्रहा जुहोति॥२॥

देवा एव तद्देवान्गच्छन्ति। यच्चमसां जुहोति। तेनैवानुरूपेण यजमानः सुवर्गं लोकमेति। किं न्वेतदग्रं आसीदित्याहुः। यत्पात्राणीति। इयं वा एतदग्रं आसीत्। मृन्मयानि वा एतान्यासन्। तैर्देवा न व्यावृतमगच्छन्। त एतानि दारुमयाणि पात्राण्यपश्यन्। तान्यकुर्वत॥३॥

तैर्वै ते व्यावृतमगच्छन्। यद्दारुमयाणि पात्राणि भवन्ति। व्यावृतमेव तैर्यजमानो गच्छति। यानि दारुमयाणि पात्राणि

भवन्ति। अमुमेव तैर्लोकमभिजयति। यानि मृन्मयानि।
इममेव तैर्लोकमभिजयति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। काश्चतस्रः
स्थालीर्वायव्याः सोमग्रहणीरिति। देवा वै पृश्निमदुहन्॥४॥

तस्या एते स्तना आसन्। इयं वै पृश्निः। तामादित्या
आदित्यस्थाल्या चतुष्पदः पशून्दुहन्। यदादित्यस्थाली भवति।
चतुष्पद एव तया पशून् यजमान इमां दुहे। तामिन्द्र
उक्थ्यस्थाल्येन्द्रियमदुहत्। यदुक्थ्यस्थाली भवति। इन्द्रियमेव
तया यजमान इमां दुहे। तां विश्वे देवा आग्रयणस्थाल्योर्जमदुहन्।
यदाग्रयणस्थाली भवति॥५॥

ऊर्जमेव तया यजमान इमां दुहे। तां मनुष्या ध्रुवस्थाल्या-
ऽऽयुरदुहन्। यद्ध्रुवस्थाली भवति। आयुरेव तया यजमान इमां
दुहे। स्थाल्या गृह्णाति। वायव्येन जुहोति। तस्मादन्येन पात्रेण
पशून्दुहन्ति। अन्येन प्रतिगृह्णन्ति। अथो व्यावृतमेव तद्यजमानो
गच्छति॥६॥

ग्रहत्वं ग्रहां जुहोत्यर्कुर्वतादुहन्नाग्रयणस्थाली भवति नव च॥—————[१]

युवः सुराममश्विना। नमुचावासुरे सचा। विपिपाना
शुभस्पती। इन्द्रं कर्म स्वावतम्। पुत्रमिव पितरावश्विनोभा।
इन्द्रावतं कर्मणा दःसनाभिः। यत्सुरामं व्यपिबः शचीभिः।
सरस्वती त्वा मघवन्नभीष्णात्। अहाव्यग्रे हविरास्येते। स्रुचीव

घृतं चमू इव सोमः॥७॥

वाज॒सनि॑ र॒यिम॑स्मे सु॒वीरम्। प्र॒शस्तं॑ धेहि य॒शसं॑ बृ॒हन्तम्।
यस्मि॒न्नश्वा॑स ऋष॒भासं॑ उ॒क्षणः। व॒शा मे॒षा अ॑वसृष्टास॒ आहु॑ताः।
की॒ला॒ल॒पे सोम॑पृष्ठाय वे॒धसे॑। हृ॒दा म॒तिं ज॑नय॒ चारु॑म॒ग्रये॑।
नाना॑ हि वा॒ देव॑हि॒त॒ सदो॑ मि॒तम्। मा स॑सृ॒क्षाथां॑ पर॒मे
व्योम॑न्। सुरा॒ त्वम॑सि शु॒ष्मिणी॑ सोमं ए॒षः। मा मा॑ हि॒सीः स्वां
योनि॑मावि॒शन्॥८॥

यदत्र॑ शिष्टं र॒सिनः॑ सु॒तस्य॑। यदिन्द्रो॒ अपि॑ब॒च्छर्ची॑भिः। अ॒हं
तद॑स्य॒ मन॑सा शि॒वेन॑। सोम॒ राजा॑नमि॒ह भ॑क्षयामि। द्वे स्रु॒ती
अ॑श्रृणवं पि॒तृणाम्। अ॒हं दे॒वाना॑मु॒त म॒र्त्याना॑म्। ताभ्या॑मि॒दं वि॒श्वं
भुव॑न् स॒मेति॑। अ॒न्तरा॑ पूर्॒वम॑परं च के॒तुम्। यस्ते॑ दे॒व वरु॑ण
गाय॒त्रछ॑न्दाः पाशः। तं तं ए॒तेना॑व॒ यजे॥९॥

यस्ते॑ दे॒व वरु॑ण त्रि॒ष्टुछ॑न्दाः पाशः। तं तं ए॒तेना॑व॒ यजे॑।
यस्ते॑ दे॒व वरु॑ण जग॑तीछन्दाः पाशः। तं तं ए॒तेना॑व॒ यजे॑। सोमो॒
वा ए॒तस्य॑ रा॒ज्यमा॑द॒त्ते। यो राजा॑ स॒त्राज्यो॑ वा सोमे॑न॒ यज॑ते।
दे॒वसु॒वामे॒तानि॑ ह॒वीषि॑ भवन्ति। ए॒ताव॑न्तो॒ वै दे॒वाना॑ स॒वाः।
त ए॒वास्मै॑ सु॒वान्प्र॑यच्छन्ति। त ए॒नं पुनः॑ सु॒वन्ते रा॒ज्याय॑। दे॒वसू॑
राजा॑ भवति॥१०॥

सोमं आवि॒शन् य॑जे रा॒ज्यायै॑कं च॥ [२]

उदस्थाद्देव्यदितिर्विश्वरूपी। आयुर्यज्ञपतावधात्। इन्द्राय कृण्वती भागम्। मित्राय वरुणाय च। इयं वा अग्निहोत्री। इयं वा एतस्य निषीदति। यस्याग्निहोत्री निषीदति। तामुत्थापयेत्। उदस्थाद्देव्यदितिरिति। इयं वै देव्यदितिः॥११॥

इमामेवास्मा उत्थापयति। आयुर्यज्ञपतावधादित्याह। आयुरेवास्मिन्दधाति। इन्द्राय कृण्वती भागं मित्राय वरुणाय चेत्याह। यथायजुरेवैतत्। अवर्ति वा एषैतस्य पाप्मानं प्रतिख्याय निषीदति। यस्याग्निहोत्र्युपसृष्टा निषीदति। तां दुग्ध्वा ब्राह्मणाय दद्यात्। यस्यान्नं नाद्यात्। अवर्तिमेवास्मिन्पाप्मानं प्रतिमुञ्चति॥१२॥

दुग्ध्वा ददाति। न ह्यदृष्टा दक्षिणा दीयते। पृथिवीं वा एतस्य पयः प्रविशति। यस्याग्निहोत्रं दुह्यमानं॑ स्कन्दति। यदद्य दुग्धं पृथिवीमसक्तं। यदोषधीरप्यसंरद्यदापः। पयो गृहेषु पयो अग्नियासु। पयो वृथ्सेषु पयो अस्तु तन्मयीत्याह। पय एवाऽऽत्मन्गृहेषु पशुषु धत्ते। अप उपसृजति॥१३॥

अद्विरेवैनंदाप्रोति। यो वै यज्ञस्यार्ते नानार्तं॑ स॑ सृजति। उभे वै ते तर्ह्यार्च्छतः। आर्च्छति खलु वा एतदग्निहोत्रम्। यदुह्यमानं॑ स्कन्दति। यदभिदुह्यात्। आर्ते नानार्तं यज्ञस्य स॑ सृजेत्। तदेव यादृक्कीदृक्कं होतव्यम्। अथान्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्। अनार्तेनैवार्तं

यज्ञस्य निष्करोति॥१४॥

यद्युद्धृतस्य स्कन्देत्। यत्ततोऽहुत्वा पुनरेयात्। यज्ञं विच्छिन्द्यात्। यत्र स्कन्देत्। तन्निषद्य पुनर्गृह्णीयात्। यत्रैव स्कन्दति। तत् एवैनत्पुनर्गृह्णाति। तदेव यादृक्कीदृक्कं होतव्यम्। अथान्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्। अनर्तेनैवार्तं यज्ञस्य निष्करोति॥१५॥

वि वा एतस्य यज्ञश्छिद्यते। यस्याग्निहोत्रेऽधिश्रिते श्वाऽन्तरा धावन्ति। रुद्रः खलु वा एषः। यदग्निः। यद्गामन्वत्या वर्तयेत्। रुद्राय पशूनपि दध्यात्। अपशुर्यजमानः स्यात्। यदपोऽन्वतिषिञ्चेत्। अनाद्यमग्नेरापः। अनाद्यमाभ्यामपि दध्यात्। गार्हपत्याद्भस्मादाय। इदं विष्णुर्विचक्रम इति वैष्णव्यर्चाऽऽहवनीयाद्ध्वंसयन्नुद्धरेत्। यज्ञो वै विष्णुः। यज्ञेनैव यज्ञः सन्तनोति। भस्मना पदमपि वपति शान्त्यै॥१६॥

वै देव्यदितिर्मुञ्चति सृजति करोति करोत्याभ्यामपि दध्यात् पञ्च च॥—[३]

नि वा एतस्याऽऽहवनीयो गार्हपत्यं कामयते। निगार्हपत्य आहवनीयम्। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभि निम्रोचति। दर्भेण हिरण्यं प्रबद्धं पुरस्ताद्धरेत्। अथाग्निम्। अथाग्निहोत्रम्। यद्धिरण्यं पुरस्ताद्धरति। ज्योतिर्वै हिरण्यम्। ज्योतिरेवैनं पश्यन्नुद्धरति। यदग्निं पूर्वं हरत्यथाग्निहोत्रम्॥१७॥

भागधेयेनैवेनं प्रणयति। ब्राह्मण आर्षेय उद्धरेत्।

ब्राह्मणो वै सर्वा देवताः। सर्वाभिरेवैनं देवताभिरुद्धरति।
अग्निहोत्रमुपसाद्यातमितोरासीत। व्रतमेव हतमनु म्रियते। अन्तं
वा एष आत्मनो गच्छति। यस्ताम्यति। अन्तमेष यज्ञस्य गच्छति।
यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभि निम्रोचति॥१८॥

पुनः समन्य जुहोति। अन्तेनैवान्तं यज्ञस्य निष्करोति।
वरुणो वा एतस्य यज्ञं गृह्णाति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभि
निम्रोचति। वारुणं चरुं निर्वपेत्। तेनैव यज्ञं निष्क्रीणीते। नि
वा एतस्याऽऽहवनीयो गार्हपत्यं कामयते। नि गार्हपत्य
आहवनीयम्। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभ्युदेति। चतुर्गृहीतमाज्यं
पुरस्ताद्धरेत्॥१९॥

अथाग्निम्। अथाग्निहोत्रम्। यदाज्यं पुरस्ताद्धरति। एतद्वा
अग्नेः प्रियं धाम। यदाज्यम्। प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयति। यदग्निं
पूर्वं हरत्यथाग्निहोत्रम्। भागधेयेनैवैनं प्रणयति। ब्राह्मण आर्षेय
उद्धरेत्। ब्राह्मणो वै सर्वा देवताः॥२०॥

सर्वाभिरेवैनं देवताभिरुद्धरति। पराची वा एतस्मै व्युच्छन्ती
व्युच्छति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभ्युदेति। उषाः केतुना
जुषताम्। यज्ञं देवेभिरिन्वितम्। देवेभ्यो मधुमत्तम् स्वाहेति
प्रत्यङ्गिषद्याज्येन जुहुयात्। प्रतीचीमेवास्मै विवासयति।
अग्निहोत्रमुपसाद्यातमितोरासीत। व्रतमेव हतमनु म्रियते। अन्तं

वा एष आत्मनो गच्छति॥२१॥

यस्ताम्यति। अन्तमेष यज्ञस्य गच्छति। यस्याग्निमनुद्धृतं
सूर्योऽभ्युदेति। पुनः समन्य जुहोति। अन्तेनैवान्तं यज्ञस्य
निष्करोति। मित्रो वा एतस्य यज्ञं गृह्णाति। यस्याग्निमनुद्धृतं
सूर्योऽभ्युदेति। मैत्रं चरुं निर्वपेत्। तेनैव यज्ञं निष्क्रीणीते।
यस्याऽऽहवनीयेऽनुद्वाते गार्हपत्य उद्वायेत्॥२२॥

यदाहवनीयमनुद्वाप्य गार्हपत्यं मन्येत्। विच्छिन्द्यात्।
भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। यद्वै यज्ञस्य वास्तव्यं क्रियते। तदनु रुद्रो-
ऽवचरति। यत्पूर्वमन्ववस्येत्। वास्तव्यमग्निमुपासीत। रुद्रोऽस्य
पशून्धातुकः स्यात्। आहवनीयमुद्वाप्य गार्हपत्यं मन्येत्॥२३॥

इतः प्रथमं जज्ञे अग्निः। स्वाद्योनेरधि जातवेदाः। स
गायत्रिया त्रिष्टुभा जगत्या। देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन्निति।
छन्दोभिरेवैनं स्वाद्योनेः प्रजनयति। गार्हपत्यं मन्यति।
गार्हपत्यं वा अन्वाहिताग्नेः पशव उप तिष्ठन्ते। स यदुद्वायति।
तदनु पशवोऽपं क्रामन्ति। इषे रय्यै रमस्व॥२४॥

सहसे द्युम्नायं। ऊर्जेऽपत्यायेत्याह। पशवो वै रयिः।
पशूनेवास्मै रमयति। सारस्वतौ त्वोथ्सौ समिन्धातामित्याह।
ऋग्वसामे वै सारस्वतावुथ्सौ। ऋग्वसामाभ्यामेवैनं समिन्धे।
सम्राडसि विराडसीत्याह। रथन्तरं वै सम्राट्। बृहद्विराट्॥२५॥

ताभ्यामेवैन॑ समिन्धे। वज्रो॑ वै चक्रम्। वज्रो॑ वा एतस्य॑
य॒ज्ञं विच्छि॑नन्ति। यस्यानो॑ वा रथो॑ वाऽन्तरा॑ऽग्नी याति॑।
आ॒ह॒व॒नीय॑मुद्वाप्य॑। गार्ह॑पत्यादुद्धरेत्। यदग्ने॑ पूर्वं प्रभृतं पद॑ हि
तै। सूर्यस्य॑ र॒श्मीन॑न्वात॒तान॑। तत्र॑ रयि॒ष्ठामनु॑ सं भ॒रैतम्। सं नः
सृज॑ सु॒म॒त्या वाज॑वत्येति॥२६॥

पूर्व॑णैवास्य॑ य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञमनु॑ सन्त॑नोति। त्वम॑ग्ने स॒प्रथा॑
अ॒सीत्या॑ह। अ॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वताः। दे॒वता॑भिरे॒व य॒ज्ञं सन्त॑नोति।
अ॒ग्नये॑ पथि॒कृतै॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पेत्। अ॒ग्निमे॒व प॑थि॒कृतः
स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑धावति। स ए॒वैनं॑ य॒ज्ञियं॑ पन्था॒मपि॑ नयति।
अ॒न॒ङ्गान्दक्षि॑णा। व॒ही ह्येष॑ समृ॒द्धौ॥२७॥

हर॑त्यथा॒ग्निहो॑त्रं नि॒म्रोच॑ति हरेद्दे॒वता॑ गच्छ॒त्युद्वाये॑न्मन्थे॒द्रम॑स्व बृह॒द्विराडि॑ति
नवं च (नि॒ वै पूर्वं॑ त्रीणि॑ नि॒म्रोच॑ति द॒र्भेण॑ यद्धि॒रण्यम॑ग्निहोत्रं पुन॑र्व॒रुणो॑
वारु॑णं नि॒ वा ए॒तस्या॒भ्युदे॑ति॒ चतु॑र्ग॒हीत॑माज्यं यदाज्यं परा॑च्युषाः पुन॑र्मि॒त्रो
मैत्रं॑ यस्या॑ऽऽह॒व॒नीये॑ऽनु॒द्वाते॑ गार्ह॑पत्यो यद्वै मन्थे॒दुद्धरे॑त्॥)॥ [४]

यस्य॑ प्रातः स॒वने॑ सोमो॑ऽति॒रिच्य॑ते। माध्यं॑ दि॒नं
स॒वनं॑ का॒मय॑मानोऽभ्यति॒रिच्य॑ते। गौर्ध॑यति म॒रुता॒मिति॑
धय॑द्वतीषु कुर्वन्ति। हि॒नस्ति॒ वै स॒न्ध्यधी॑तम्। स॒न्धीव॑ खलु
वा ए॒तत्। यथ्स॒वन॑स्याति॒रिच्य॑ते। यद्धय॑द्वतीषु कुर्वन्ति। स॒न्धेः
शान्त्यै॑। गा॒य॒त्रं सामं॑ भवति पञ्चद॒शः स्तोमः॑। तेनै॒व प्रा॑तः

सव॒नान्नय॑न्ति॥२८॥

म॒रु॒त्व॒ंतीषु॑ कुर्वन्ति। तेनै॒व मा॒ध्यं दि॒ना॒थ्स॒व॒नान्नय॑न्ति।
होतु॑श्चम॒सम॒नू॒न्नय॑न्ते। होताऽनु॑ श॒सति॑। म॒ध्य॒त ए॒व य॒ज्ञः
स॒मा॒द॒धाति॑। यस्य॑ मा॒ध्यं दि॒ने स॒व॒ने सोमो॑ऽति॒रिच्य॑ते। आ॒दि॒त्यं
तृ॒तीय॒स॒व॒नं का॒मय॑मानोऽभ्यति॒रिच्य॑ते। गौ॒रि॒वी॒तः सामं॑ भवति।
अति॑रिक्तं वै गौ॒रि॒वी॒तम्। अति॑रिक्तं य॒थ्स॒व॒न॒स्याति॒रिच्य॑ते॥२९॥

अति॑रिक्तस्य॒ शान्त्यै॑। ब॒ण्म॒हाः अ॑सि सूर्येति॑ कुर्वन्ति।
यस्यै॒वाऽऽदि॒त्यस्य॑ स॒व॒नस्य॑ का॒मे॒नाति॒रिच्य॑ते। तेनै॒वैनं॑
का॒मे॒न॒ सम॑र्धयन्ति। गौ॒रि॒वी॒तः सामं॑ भवति। तेनै॒व मा॒ध्यं
दि॒ना॒थ्स॒व॒नान्नय॑न्ति। स॒प्त॒द॒शः स्तोमः॑। तेनै॒व तृ॒तीय॒स॒व॒नान्नय॑न्ति।
होतु॑श्चम॒सम॒नू॒न्नय॑न्ते। होताऽनु॑ श॒सति॑॥३०॥

म॒ध्य॒त ए॒व य॒ज्ञः स॒मा॒द॒धाति॑। यस्य॑ तृ॒तीय॒स॒व॒ने
सोमो॑ऽति॒रिच्य॑ते। उ॒क्थ्यं कुर्वी॑त। यस्यो॒क्थ्येऽति॒रिच्य॑ते।
अ॒ति॒रा॒त्रं कुर्वी॑त। यस्या॑ति॒रा॒त्रेऽति॒रिच्य॑ते। तत्त्वै॑ दु॒ष्प्र॒ज्ञान॑म्।
य॒ज॒मानं॑ वा ए॒तत्प॒शव॑ आ॒सा॒ह्य॑यन्ति। बृ॒ह॒थ्सामं॑ भवति। बृ॒ह॒द्वा
इ॒माँल्लो॒का॒न्दा॑धार। बा॒र्ह॒ताः प॒शवः॑। बृ॒ह॒तै॒वास्मै॑ प॒शून्दा॑धार।
शि॒पि॒वि॒ष्ट॒वंतीषु॑ कुर्वन्ति। शि॒पि॒वि॒ष्टो वै दे॒वानां॑ पु॒ष्टम्। पु॒ष्ट्यै॒वैनं॑
स॒म॑र्धयन्ति। होतु॑श्चम॒सम॒नू॒न्नय॑न्ते। होताऽनु॑ श॒सति॑। म॒ध्य॒त ए॒व
य॒ज्ञः स॒मा॒द॒धाति॑॥३१॥

य॒न्ति स॒व॒न॒स्याति॒रिच्य॑ते श॒सति॑ दा॒धारा॒ष्टौ च॑॥—————[५]

एकैको वै जनतायामिन्द्रः। एकं वा एताविन्द्रमभि सः सुनुतः।
 यो द्वौ सः सुनुतः। प्रजापतिर्वा एष वितायते। यद्यज्ञः। तस्य
 ग्रावाणो दन्ताः। अन्यतरं वा एते सः सुन्वतोर्निर्बप्सति।
 पूर्वेणोपसृत्या देवता इत्याहुः। पूर्वोपसृतस्य वै श्रेयान्भवति।
 एतिवन्त्याज्यानि भवन्त्यभिजित्यै॥३२॥

मरुत्वतीः प्रतिपदः। मरुतो वै देवानामपराजितमायतनम्।
 देवानामेवापराजित आयतने यतते। उभे बृहद्रथन्तरे भवतः।
 इयं वाव रथन्तरम्। असौ बृहत्। आभ्यामेवैनमन्तरैति। वाचश्च
 मनसश्च। प्राणाच्चापानाच्च। दिवश्च पृथिव्याश्च॥३३॥

सर्वस्माद्वित्ताद्वेद्यात्। अभिवर्तो ब्रह्मसामं भवति।
 सुवर्गस्य लोकस्याभिवृत्त्यै। अभिजिद्धवति। सुवर्गस्य
 लोकस्याभिजित्यै। विश्वजिद्धवति। विश्वस्य जित्यै। यस्य
 भूयांसो यज्ञक्रतव इत्याहुः। स देवता वृङ्क्ते इति। यद्यग्निष्टोमः
 सोमः पुरस्तात्स्यात्॥३४॥

उक्थ्यं कुर्वीत। यद्युक्थः स्यात्। अतिरात्रं कुर्वीत।
 यज्ञक्रतुभिरेवास्य देवता वृङ्क्ते। यो वै छन्दोभिरभिभवति। स
 सः सुन्वतोरभिभवति। संवेशाय त्वोपवेशाय त्वेत्याहुः। छन्दांसि
 वै संवेश उपवेशः। छन्दोभिरेवास्य छन्दांस्यभिभवति। इष्टर्गो
 वा ऋत्विजामध्वर्युः॥३५॥

इष्टर्गः खलु वै पूर्वोऽष्टुः क्षीयते। प्राणापानौ मृत्योर्मा
पातमित्याह। प्राणापानयोरेव श्रयते। प्राणापानौ मा मा
हासिष्टमित्याह। नैनं पुराऽऽयुषः प्राणापानौ जंहितः। आर्तिं
वा एते नियन्ति। येषां दीक्षितानां प्रमीयते। तं यदववर्जयुः।
क्रूरकृतामिवेषां लोकः स्यात्। आहरं दहेति ब्रूयात्॥३६॥

तं दक्षिणतो वेद्यै निधाय। सर्पराज्ञियां ऋग्भिः स्तुयुः। इयं
वै सर्पतो राज्ञी। अस्या एवैनं परिददति। व्यृद्धं तदित्याहुः।
यथस्तुतमननुशस्तमिति। होतां प्रथमः प्राचीनावीती मांजालीयं
परीयात्। यामीरनुब्रुवन्। सर्पराज्ञीनां कीर्तयेत्। उभयोरेवैनं
लोकयोः परिददति॥३७॥

अथो धुवन्त्येवैनम्। अथो न्येवासमै हवते। त्रिः परियन्ति।
त्रयं इमे लोकाः। एभ्य एवैनं लोकेभ्यो धुवते। त्रिः पुनः परियन्ति।
षट्थसम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवैनं धुवते। अग्न आयूषि
पवस इति प्रतिपदं कुर्वीरन्। रथन्तरसामैषां सोमः स्यात्।
आयुरेवाऽऽत्मन्दधते। अथो पाप्मानमेव विजहतो यन्ति॥३८॥
अभिजित्यै पृथिव्याश्च स्यादध्वर्युर्ब्रूयाल्लोकयोः परिददति कुर्वीरं स्त्रीणि च॥[६]

असुर्यं वा एतस्माद्वर्णं कृत्वा। पशवो वीर्यमपं क्रामन्ति।
यस्य यूपो विरोहति। त्वाष्ट्रं बहुरूपमालभेत। त्वष्टा वै

रूपाणा॑मी॒शे। य ए॒व रू॒पाणा॑मी॒शे। सोऽस्मि॑न्प॒शून् वी॒र्यं॑ यच्छति।
नास्मा॑त्प॒शवो॑ वी॒र्यम॑प॒ क्राम॑न्ति। आ॒र्तिं वा ए॒ते नि॒यन्ति॑। येषां॑
दी॒क्षिता॑ना॒मग्नि॑रु॒द्वाय॑ति॥ ३९॥

यदा॑ह॒वनी॑यं उ॒द्वाये॑त्। यत्तं म॒न्थे॑त्। विच्छि॑न्ध्यात्।
भ्रातृ॑व्यमस्मै॒ जन॑येत्। यदा॑ह॒वनी॑यं उ॒द्वाये॑त्। आ॒ग्नी॑द्वा॒दुद्ध॑रेत्।
यदा॑ग्नी॑द्ध उ॒द्वाये॑त्। गा॒र्ह॑प॒त्यादु॒द्धरे॑त्। यद्गा॒र्ह॑प॒त्य उ॒द्वाये॑त्। अत॑
ए॒व पुन॑र्म॒न्थेत्॥ ४०॥

अत्र॒ वाव॒ स नि॒ल॑यते। यत्र॒ खलु॒ वै नि॒ली॑नमु॒त्त॒मं प॑श्यन्ति।
तदे॑नमिच्छन्ति। यस्मा॒द्वा॒रोरु॒द्वाये॑त्। तस्या॒रणी॑ कुर्यात्। क्रु॒मुक॑मपि
कुर्यात्। ए॒षा वा अ॒ग्नेः प्रि॒या त॒नूः। यत्क्रु॑मुकः। प्रि॒ययै॑वैनं॒ त॒नुवा॒
सम॑र्धयति। गा॒र्ह॑प॒त्यं म॒न्थ॑ति॥ ४१॥

गा॒र्ह॑प॒त्यो वा अ॒ग्रेयो॑निः। स्वादे॑वैनं॒ योने॑र्जनयति।
नास्मै॒ भ्रातृ॑व्यं॒ जन॑यति। यस्य॒ सोमं॑ उ॒प॒दस्ये॑त्। सु॒वर्णं॑
हि॒र॒ण्यं द्वे॒धा वि॒च्छि॑द्य। ऋ॒जी॒षेऽन्य॑दा॒धूनु॑यात्। जु॒हुया॑दन्यत्।
सोम॑मे॒वाभि॑षु॒णोति॑। सोमं॑ जुहोति। सोम॑स्य॒ वा अ॑भिषूयमा॒णस्य॑
प्रि॒या त॒नूरु॑द॒क्राम॑त्॥ ४२॥

तथ्सु॒वर्णं॑ हि॒र॒ण्यम॑भवत्। यथ्सु॒वर्णं॑ हि॒र॒ण्यं कु॑र्वन्ति।
प्रि॒ययै॑वैनं॒ त॒नुवा॒ सम॑र्धयन्ति। यस्या॒क्री॒तं सोम॑म॒प॒हरे॑युः।
क्री॒णीया॑दे॒व। सै॒व ततः॑ प्रायश्चित्तिः। यस्य॑ क्री॒तम॑प॒हरे॑युः।

आ॒दा॒राऽश्च॑ फाल्गु॒नानि॑ चा॒भिषु॑णुयात्। गा॒य॒त्री य॑ सोम॒माह॑रत्।
तस्य॒ योऽ॑शुः प॒राऽप॑तत्॥४३॥

त आ॑दा॒रा अ॑भवन्। इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑हन्। तस्य॑ व॒ल्कः प॑रा॒ऽप॑तत्। तानि॑ फाल्गु॒नान्य॑भवन्। प॒शवो॑ वै फाल्गु॒नानि॑। प॒शवः॑ सोमो॒ राजा॑। यदा॑दा॒राऽश्च॑ फाल्गु॒नानि॑ चा॒भिषु॑णोति। सोम॑मे॒व राजा॑नम॒भिषु॑णोति। श्रु॒तेन॑ प्रा॒तः स॒वने॑ श्री॒णीया॑त्। द॒ध्रा म॒ध्यं दि॑ने॥४४॥

नी॒तमि॑श्रेण॑ तृतीयस॒वने॑। अ॒ग्नि॑ष्टोमः सोमः॑ स्याद्रथन्त॒रसा॑मा।
य ए॒वर्त्विजो॑ वृ॒ताः स्युः। त ए॑नं याजयेयुः। एकां॑ गां दक्षि॑णां
दद्या॒त्तेभ्य॑ ए॒व। पुनः॑ सोमं॑ क्रीणीयात्। य॒ज्ञेनै॒व तद्य॑ज्ञमिच्छति।
सै॒व ततः॑ प्रायश्चि॒त्तिः। सर्वा॑भ्यो॒ वा ए॒ष दे॒वता॑भ्यः॒ सर्वे॑भ्यः
पृ॒ष्ठेभ्य॑ आ॒त्मान॑मागु॒रते॑। यः स॒त्राया॑गु॒रते॑। ए॒तावा॑न्ब॒लु वै पु॑रुषः।
याव॑दस्य वि॒त्तम्। स॒र्ववे॒दसे॑न॒ यजे॑त। स॒र्वपृ॑ष्ठोऽस्य॒ सोमः॑ स्यात्।
सर्वा॑भ्य ए॒व दे॒वता॑भ्यः॒ सर्वे॑भ्यः पृ॒ष्ठेभ्य॑ आ॒त्मानं॑ निष्क्रीणीते॥४५॥
उ॒द्वाय॑ति म॒न्थेन्म॒न्थत्य॑क्रामत्प॒राऽप॑तन्म॒ध्यन्दि॑न आगु॒रते॑ पञ्च॑ च॥—[७]

प॒व॒मानः॑ सु॒व॒र्जनः॑। प॒वि॒त्रेण॑ विच॑र्षणिः। यः पो॒ता स पु॑नातु
मा। पुन॑न्तु॒ मा दे॒वज॑नाः। पुन॑न्तु॒ मन॑वो धि॒या। पुन॑न्तु॒ विश्वं॑
आ॒यवः॑। जा॒तवे॑दः प॒वि॒त्रव॑त्। प॒वि॒त्रेण॑ पुना॒हि मा। शु॒क्रेण॑ दे॒व
दी॒द्यत्। अ॒ग्ने क्र॑त्वा॒ क्रतू॑ र॒नु॥४६॥

यत्ते पवित्रमर्चिषि। अग्रे विततमन्तरा। ब्रह्म तेन पुनीमहे।
 उभाभ्यां देव सवितः। पवित्रेण सवेन च। इदं ब्रह्म पुनीमहे।
 वैश्वदेवी पुनती देव्यागात्। यस्यै बह्वीस्तनुवो वीतपृष्ठाः। तया
 मदन्तः सधमाद्येषु। वयं स्याम पतयो रयीणाम्॥४७॥

वैश्वानरो रश्मिभिर्मा पुनातु। वातः प्राणेनैषिरो मयोभूः।
 द्यावापृथिवी पयोसा पयोभिः। ऋतावरी यज्ञिये मा पुनीताम्।
 बृहद्भिः सवितस्तृभिः। वर्षिष्ठैर्देव मन्मभिः। अग्रे दक्षैः पुनाहि
 मा। येन देवा अपुनत। येनाऽऽपो दिव्यं कशः। तेन दिव्येन
 ब्रह्मणा॥४८॥

इदं ब्रह्म पुनीमहे। यः पावमानीरध्येति। ऋषिभिः सम्भृतं
 रसम्। सर्वं स पूतमश्वाति। स्वदितं मातरिश्चना। पावमानीर्यो
 अध्येति। ऋषिभिः सम्भृतं रसम्। तस्मै सरस्वती दुहे। क्षीरं
 सर्पिर्मधूदकम्। पावमानीः स्वस्त्ययनीः॥४९॥

सुदुघा हि पयस्वतीः। ऋषिभिः सम्भृतो रसः। ब्राह्मणेष्वमृतं
 हितम्। पावमानीर्दिशन्तु नः। इमं लोकमथो अमुम्।
 कामान्त्समर्धयन्तु नः। देवीर्देवैः समाभृताः। पावमानीः
 स्वस्त्ययनीः। सुदुघा हि घृतश्चुतः। ऋषिभिः सम्भृतो रसः॥५०॥

ब्राह्मणेष्वमृतं हितम्। येन देवाः पवित्रेण। आत्मानं पुनते
 सदा। तेन सहस्रधारेण। पावमान्यः पुनन्तु मा। प्राजापत्यं पवित्रम्।
 शतोद्यामं हिरण्मयम्। तेन ब्रह्मविदो वयम्। पूतं ब्रह्म पुनीमहे।

इन्द्रः सुनीती सह मा पुनातु। सोमः स्वस्त्या वरुणः समीच्या। यमो
 राजा प्रमृणाभिः पुनातु मा। जातवेदा मोर्जयन्त्या पुनातु॥५१॥
 अनु रयीणां ब्रह्मणा स्वस्त्ययनीः सुदुघा हि घृतश्चुत ऋषिभिः सम्भृतो रसः
 पुनातु त्रीणि च॥ [८]

प्रजा वै सूत्रमांसत तपस्तप्यमाना अजुह्वतीः। देवा
 अपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम्। तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः।
 तेनार्धमास ऊर्जमवारुन्धत। तस्माद्विर्धमासे देवा इज्यन्ते। पितरौ-
 ऽपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम्। तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः।
 तेन मास्यूर्जमवारुन्धत। तस्मान्मासि पितृभ्यः क्रियते। मनुष्या
 अपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम्॥५२॥

तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः। तेन द्वयीमूर्जमवारुन्धत।
 तस्माद्विरहो मनुष्येभ्य उपहियते। प्रातश्च सायं च। पशवो-
 ऽपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम्। तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः।
 तेन त्रयीमूर्जमवारुन्धत। तस्मात्रिरहः पशवः प्रेरते। प्रातः सङ्गवे
 सायम्। असुरा अपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम्॥५३॥

तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः। तेन संवत्सर ऊर्जमवारुन्धत। ते
 देवा अमन्यन्त। अमी वा इदमभूवन्। यद्वयं स्म इति। त एतानि
 चातुर्मास्यान्यपश्यन्। तानि निरवपन्। तैरेवैषां तामूर्जमवृञ्जत। ततो
 देवा अभवन्। पराऽसुराः॥५४॥

यद्यजते। यामेव देवा ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनाव रुन्धे।
 यत्पितृभ्यः करोति। यामेव पितर ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनाव
 रुन्धे। यदावसुथेऽन्नं हरन्ति। यामेव मनुष्या ऊर्जमवारुन्धत।
 तान्तेनाव रुन्धे। यद्वक्षिणां ददाति॥५५॥

यामेव पशव ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनाव रुन्धे। यच्चातुर्मास्यैर-
 यजते। यामेवासुरा ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनाव रुन्धे।
 भवत्यात्मना। परास्य भ्रातृव्यो भवति। विराजो वा एषा
 विक्रान्तिः। यच्चातुर्मास्यानि। वैश्वदेवेनास्मिँल्लोके प्रत्यतिष्ठत्।
 वरुणप्रघासैरन्तरिक्षे। साकमेधैरमुष्मिँल्लोके। एष ह त्वावैतत्सर्व
 भवति। य एवं विद्वाश्चातुर्मास्यैर्यजते॥५६॥

मनुष्या अपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधामसुरा अपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं
 स्वधामसुरा ददात्यतिष्ठच्चत्वारि च॥ [९]

अग्निर्वाव संवत्सरः। आदित्यः परिवत्सरः। चन्द्रमा
 इदावत्सरः। वायुरनुवत्सरः। यद्वैश्वदेवेन यजते। अग्निमेव
 तत्संवत्सरमाप्नोति। तस्माद्वैश्वदेवेन यजमानः। संवत्सरीणां
 स्वस्तिमाशास्त इत्याशासीत। यद्वरुणप्रघासैर्यजते। आदित्यमेव
 तत्परिवत्सरमाप्नोति॥५७॥

तस्माद्वरुणप्रघासैर्यजमानः। परिवत्सरीणां स्वस्तिमा-
 शास्त इत्याशासीत। यत्साकमेधैर्यजते। चन्द्रमसमेव

तदिदावत्सरमाप्नोति। तस्मात्साकमेधैर्यजमानः। इदावत्सरीणां
स्वस्तिमाशास्तु इत्याशासीत। यत्पितृयज्ञेन यजते। देवानेव
तदन्ववस्यति। अथवा अस्य वायुश्चानुवत्सरश्चाप्रीतावुच्छिष्येते।
यच्छुनासीरीयेण यजते॥५८॥

वायुमेव तदनुवत्सरमाप्नोति। तस्माच्छुनासीरीयेण यजमानः।
अनुवत्सरीणां स्वस्तिमाशास्तु इत्याशासीत। संवत्सरं वा
एष ईप्सतीत्याहुः। यश्चातुर्मास्यैर्यजत इति। एष ह त्वे
संवत्सरमाप्नोति। य एवं विद्वांश्चातुर्मास्यैर्यजते। विश्वे देवाः
समयजन्त। तेऽग्निमेवायजन्त। त एतं लोकमजयन्॥५९॥

यस्मिन्नाग्निः। यद्वैश्वदेवेन यजते। एतमेव लोकं जयति।
यस्मिन्नाग्निः। अग्नेरेव सायुज्यमुपैति। यदा वैश्वदेवेन यजते। अथ
संवत्सरस्य गृहपतिमाप्नोति। यदा संवत्सरस्य गृहपतिमाप्नोति।
अथ सहस्रयाजिनमाप्नोति। यदा सहस्रयाजिनमाप्नोति॥६०॥

अथ गृहमेधिनमाप्नोति। यदा गृहमेधिनमाप्नोति।
अथाग्निर्भवति। यदाग्निर्भवति। अथ गौर्भवति। एषा वै वैश्वदेवस्य
मात्रा। एतद्वा एतेषामवमम्। अतोतो वा उत्तराणि श्रेयांसि
भवन्ति। यद्विश्वे देवाः समयजन्त। तद्वैश्वदेवस्य वैश्वदेवत्वम्॥६१॥

अथाऽऽदित्यो वरुणः राजानं वरुणप्रघासैर्यजत।
स एतं लोकमजयत्। यस्मिन्नादित्यः। यद्वरुणप्रघासैर्यजते।
एतमेव लोकं जयति। यस्मिन्नादित्यः। आदित्यस्यैव

सायुज्यमुपैति। यदादित्यो वरुणः राजानं वरुणप्रघासै-
रयजत। तद्वरुणप्रघासानां वरुणप्रघासत्वम्। अथ सोमो राजा
छन्दांसि साकमेधैरयजत॥६२॥

स एतं लोकमजयत्। यस्मिंश्चन्द्रमा विभाति।
यथ्साकमेधैरयजते। एतमेव लोकं जयति। यस्मिंश्चन्द्रमा
विभाति। चन्द्रमस एव सायुज्यमुपैति। सोमो वै चन्द्रमाः। एष
ह त्वे साक्षात्सोमं भक्षयति। य एवं विद्वान्त्साकमेधैरयजते।
यत्सोमश्च राजा छन्दांसि च समैधन्त॥६३॥

तथ्साकमेधानां साकमेधत्वम्। अथर्तवः पितरः प्रजापतिं
पितरं पितृयज्ञेनायजन्त। त एतं लोकमजयन्। यस्मिन्ऋतवः।
यत्पितृयज्ञेन यजते। एतमेव लोकं जयति। यस्मिन्ऋतवः।
ऋतूनामेव सायुज्यमुपैति। यदृतवः पितरः प्रजापतिं पितरं
पितृयज्ञेनायजन्त। तत्पितृयज्ञस्य पितृयज्ञत्वम्॥६४॥

अथौषधय इमं देवं त्र्यम्बकैरयजन्त प्रथेमहीति। ततो वै ता
अप्रथन्त। य एवं विद्वान्त्र्यम्बकैरयजते। प्रथते प्रजयां पशुभिः।
अथ वायुः परमेष्ठिनं शुनासीरीयेणायजत। स एतं लोकमजयत्।
यस्मिन्वायुः। यच्छुनासीरीयेण यजते। एतमेव लोकं जयति।
यस्मिन्वायुः॥६५॥

वायोरेव सायुज्यमुपैति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। प्र
चातुर्मास्ययाजी मीयता (३) न प्रमीयता (३) इति। जीवन्वा

ए॒ष ऋ॒तून॑प्येति। यदि॑ व॒सन्ता॑ प्र॒मीय॑ते। व॒सन्तो॑ भ॒वति। यदि॑
 ग्री॒ष्मे ग्री॒ष्मः। यदि॑ व॒रुषा॑सु व॒रुषाः। यदि॑ श॒रदि॑ श॒रत्। यदि॑
 हेम॑न् हेम॒न्तः। ऋ॒तुर्भू॑त्वा सं॒वत्स॒रम॑प्येति। सं॒वत्स॒रः प्र॒जाप॑तिः।
 प्र॒जाप॑तिर्वैषः॥६६॥

परि॒वत्स॒रमा॑प्नोति शुनासीरीये॒ण यज॑तेऽजयन्त्सहस्रया॒जिन॑माप्नोति
 वैश्वदे॒वत्व॑ सा॒कमे॒धैर॑यजत स॒मैध॑न्त पितृयज्ञ॒त्वं ज॑यति यस्मिन्वा॒युर्है॒मन्त॑स्त्रीणि
 च॥ [१०]

उ॒भये॑ यु॒वः सु॒राम॑मुद॒स्थानि॑ वै यस्य॑ प्रातः स॒वन् एकै॑कोऽसु॒र्यं प॑वंमानः प्र॒जा वै स॒त्रमा॑सता॒ग्निर्वा॑व
 सं॒वत्स॒रो दश॑॥१०॥

उ॒भये॑ वा उद॒स्थात्स॒र्वाभि॑र्मध्यतोऽत्र॒ वाव॑ ब्रा॒ह्मणे॑ष्वथ॒ गृहमे॑धिनः प॒दत्थ॑ष्टिः॥६६॥

उ॒भये॑ वा वैषः॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके चतुर्थः

प्रपाठकः समाप्तः॥